

**LA
MUSICA RELIGIOSA
A
OLOT I COMARCA,
CORRENT
DEL
SEGLE XVIII**

per FRANCESC CIVIL I CASTELLVÍ

En ocasió d'una trobada dels —Amics de Besalú— celebrada farà uns quatre anys a la capital de la Garrotxa vareig tenir l'oportunitat de presentar a l'assemblea una comunicació referent a l'activitat musical a les comarques olotines, particularment en la propia capital, això, clar està, basant-me en els personatges més representatius d'aquest ram a través dels anys. De llavors erigà noves dades han vingut a ampliar el meu fitxer, en forma que avui, invitat a col·laborar als —Annals del Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i Comarca— crec el moment a propòsit per a donar-los-hi sortida, si més no, en gràcia a la divulgació d'una labor possiblement oblidada, si bé a la seva manera fecunda, de personatges concrets, artesans que crearen un patrimoni cultural i artístic dels que en tot temps enalteixen el temperament d'un poble.

De moment han sigut tres les fonts o centres que ens han proporcionat la pertinent documentació: a) l'arxiu de la que, consta, fou brillant Capella de Cant de la parroquial de Sant Esteve, ubicat a les golfes del esmentat temple; b) la Biblioteca de Catalunya, de la Ciutat Comtal; i c) l'arxiu parroquial de Santa Pau, voltants d'Olot, guardador d'importants manus-

crits musicals procedents, sembla, de l'antic Santuari de la —Mare de Déu dels Arcs—.

El gran escoll per a un examen fonamentat del plec d'obres de la Capella de Cant de Sant steve depositat a l'arxiu parroquial radica en la manca d'un index més o menys orientador. Sens dubte, en el seu temps, tot aquell conjunt de manuscrits i demés material degué ser-hi col·locat atenent a un cert ordre; és el cas, però, que avui dia aquesta classificació no es manifesta, i per altra part, les dimensions exígues de l'estancia, sense una senzilla post per a desplegar-hi el material, facilitant-ne l'examen, no donen peu, més que a una visió superficial de les diverses partitures. Tot i això, amb la venia del Sr. Rector de la parròquia, a qui em dec d'agraïr les màximes facilitats i la confiança atorgades, per dues vegades he pujat a l'esmentat arxiu, acompanyat, una d'ells, del bon amic, del magisteri i entès en música, en Joan Badosa; entre els dos, a la recerca de determinat autor, anarem anotant pel nostre compte la següent relació de peces i d'autors, a mesura que ens venien a mà, recensió que, si bé en petita escala, ofereix per sí sola una autèntica perspectiva de l'art musical vigent en les nostres Capelles corrent del segle XVIII, testimonia, a més, de la importància, continuïtat i possibilitats del Conjunt vocal i instrumental olotí i, en conseqüència, de la sòlida preparació dels successius Mestres que varen regir-lo.

Hem tingut cura de presentar cada autor enmarcat en el seu ambient, càrrec o especialitat, per a millor il·lustració i garantia de la valua i procedència de les obres en qüestió, les quals aiximateix seran anotades en llur forma i llengua originals.

Vicente Alzina. Mtre. de Capella de St. Esteve d'Olot, de 1797 a 1815, i seguidament de Sants Just i Pastor, de Barcelona.

I.- Misa a 3 voces. II.- Absolta general, a 4 voces.

III.- Rosario, a 4 voces, n.º 9. IV.- Rosario, a 4 voces, n.º 15. V.- Cántico para Misa Nueva.

Ignacio Parella (Basagañas) prevere, fill d'Olot; tot primer cantor de la Capella parroquial, i després organista suplent; en 1819, prèviés oposicions, organista de Sant Joan les Abadesses, i a l'any següent 1820, amb igual càrrec a Olot, on a més fundà una Escola de Música. Morí l'any 1853.

I.- Misa a 3 voces. II.- Rosario a... 9 voces.

Jaime Balius Vila, prevere, procedent de l'Escolania de Montserrat, Mtre. de Capella de la Seu d'Urgell; de la Catedral de Girona, de 1781 a 1785, i seguidament de la de Còrdova, fins al seu óbit, en 1826. Considerat un dels més notables Mestres de l'Espanya del XVIII.

I.- Misa de Requiem, a 5 y a 9 voces. II.- Te Deum, a 8 voces.

Rafael Compta, prevere, fill de Vic; Subdirector successivament de les Capelles de Valladolid i de Sta. Maria del Mar de Barcelona; de 1794 a 1815 Mtre de Capella de la Catedral de Girona. Simple beneficiat, en virtut de les circumstàncies que en la seva persona intervenien, fou enterrat amb honors especials.

I.- Rosario, a 4 voces.

Juan Bros Bartomeu, seglar, natiu de Tortosa, 1776-1852; compositor destacat. Comença de segon Mtre. per oposició, de la Capella de Sta. Maria del Mar; titular, en 1797, de l'orga de Sant Sever, de Barcelona. L'any 1804 fou nomenat Mtre. per oposició de la Catedral de León, i tot seguit de la de Màlaga de la que, però no es possessionà; i finalment de la d'Oviedo, en 1834.

I.- Benedictus (terceto).

Josep Martí, tortosí, monjo de Montserrat i Mtre. d'aquella Escolania en 1751; notable compositor i pedagog; tingué per alumne, entre altres, al P. Viola, fill de Torroella de Montgrí. Morí l'any 1763.

I.- Salmo —Credidi— a 4 y a 8 voces.

Joan Carreras Dagas, seglar, natiu de Girona, 1828-1900, compositor i expert colleccionista, especialment de vells manuscrits musicals i d'instruments. Mtre. de Capella de la Catedral de Girona de 1851 a 1860; seguidament Director de l'Escola de Música i organista de La Bisbal.

I.- Goigs del gloriós protomartir St. Esteve. II.- Rosari a St. Esteve, (1878).

Pedro Antonio Compta, natiu de Vic, germà de l'anterior Rafael Compta, Mtre. de Capella de Sta. Maria del Mar, de Barcelona, i en 1794, per oposició, de la Catedral de Girona, càrrec que renuncià seguidament. Tot després Mtre de Cap. de Segovia. Morí a Vic l'any 1817.

I.- Aria, con instrumentos.

Ramón Thomas?

I.- Salm —Dixit Dóminus—, a 4 veus.

Carlos Baguer, 1769-1808. Organista de la Catedral de Barcelona, de 1789 a 1807. Morí als seus quaranta anys. El Capítol l'havia dispensat de vestir de roba talar, i de "barret de teula" llavors de rigor pels organistes, no solament en actes oficials o de servei, sinó també, en llur vida particular de ciutadans, (de Mn. Baldelló).

I.- Misa a 4 voces.

Joan Lleys Agramont, natiu de Figueres, 1803-1853. Mtre. de Capella successivament de la Catedral de Girona, als seus

divuit anys; i en 1823, de la parroquial de Castelló d'Empúries. Compositor i tractadista (harmonia, contrapunt, etc.) notable.

I.- Oratorio —o— Aria de Bajo y Coro— con acompañamiento.

José Barba Beudad, prevere, 1804-1881, fill de Barcelona. Mtre. de Capella, successivament, de Castelló d'Empúries; en 1825, de la Catedral de Girona; i l'any 1846, de Sta. Maria del Mar, de Barcelona. Autor molt destacat i abundant.

I.- Villancicos n.º 60 y 61, a dos Coros.

Antoni Agramont Quintana, (Tonet) natiu de Castelló d'Empúries, 1858, músic de cobla i compositor de sardanes; l'any 1904, organista de la parròquia de Castelló i mestre de l'Escola de Música. Nebot de l'anterior Mtre. Lleys.

I.- Cantantibus illi—, solo de Bajo.

Josep Carcoler, prevere, organista de la Collegiata de Vall de Flors, Tremp, en 1723; seguidament, prèvies oposicions, Mtre. de la Capella de Música de Sant Esteve, d'Olot, de 1739 fins a la seva mort, l'any 1776.

I.- Miserere — a 3 veus. 11 — Sequentia —pro defunctis—, con violines, y algunos versos con flautas, otros con fagotes. 111 —Nunc dimitis— a 4, con violines.

Honorato Verdaguer, prevere, Mtre. de Capella de Elche en 1815, i de la Catedral de Girona, de 1817 a 1820.

—Recitado y Aria de Tenor.—

Pedro Antonio Montlleó, Mtre. de Cap. de Sta. Maria del Mar, Barcelona, en 1759; morí l'any 1792.

—Misa a 3 y 7 voces, con orquesta.

Anònim.

—Magnificat...

Quadern de Misses

—Dos Misas, a 4 y 8 voces; la 1ª de Llonell, la 2ª de Juncà.

Raimundo Aleix, fill de Barcelona, Mtre. de Capella de Sta. Maria del Mar; morí l'any 1850.

—Cuatro Coros y 5 Arias.

José Anglada Maranges, prev. natiu d'Olot, 1804-1872. Mtre. de Cap. de Sant Esteve; abans de 1836 ho havia estat de Torroella de Montgrí.

—Coro al Smo. Sacramento.

Melció Juncà, prev. natiu de Sant Joan de les Abadeses, 1777-1828, Mtre. de Cap. de la Metropolitana de Tarragona. Als 16 anys havia ja oposat a la Cat. de València.

—Arias — 1798.

Espona. Tres eren els Espona corrent del XVIII: **Antoni**, procedent de l'Escolania de Montserrat, i Mtre. de Cap. de la Catedral de la Seu d'Urgell en 1750; compositor sòlid i seriós (de la crítica). **Manuel**, monjo de Montserrat, que morí l'any 1779; i **Maurici**, organista de Lleida, a últims del XVIII. Suposem que és d'aquest últim que es tracta, segons obres seves a l'arxiu de Girona.

—Gozos al glorioso...

Anònim

—Cantilena catalana—

José Saborit, prev. natiu, sembla, de Vic, Mtre. de Capella d'Olot, l'any 1791; compositor molt divulgat per la nostra comarca; obres seves als arxius de la Catedral de Girona, de Sant Joan de les Abadesses i a la Bibl. de Catalunya, de Barcelona.

—Gran Coro de Corpus — que se canta al fin de las Completas.

José Lidón, (1752-1827) Organista de la Cat. de Málaga i seguidament org. i Mtre. de Cap. de la Capella Reial de Madrid. Va publicar 6 fugues per a orgue i varis tractats per a l'ensenyament. També composà alguna òpera.

—Dos fugas para órgano. (còpia).

José Salcedo, o Salsès. Organista del monestir de Montserrat i compositor, de principis del segle XVIII.

—Dos Sonatas para órgano. (còpia)

X X X X X X

Observi's que en la precedent relació, no exhaustiva per massa apressada, de les obres existents a l'arxiu de St. Esteve, la part corresponent a la producció de Josep Carcoler, fecund en la seva especialitat, i figura potser cabdal de la susdita Capella de Cant, havent-hi exercit per més de trenta anys, és, no obstant, mínima. Idèntica remarca, més accentuada encara, quant a un altre Mtre. estat de la susdita Capella, Josep Romero, del que no s'ha vist en l'arxiu olotí cap manuscrit. La producció d'ambdós la trobarem, en canvi, a Barcelona, continguda en el — fons Joan Carreras Dagas—, l'autor ja citat,

important col·lecció que ell oferí, pels voltants de 1900, a la Diputació de Barcelona, i que aquesta adquirí en bona moneda, confiant-la pel seu dictamen i catalogació a l'insigne musicòleg i compositor Felip Pedrell.

b) Efectivament hem pogut prendre nota, a la Biblioteca de Catalunya, de Barcelona, orientats pel susdit — Catàleg Pedrell—, dels diversos manuscrits allí dipositats, tant de Josep Romero com del dit Mtre. estat de la Capella de Cant de St. Esteve, de 17... a 1735, i abans, des del 5 d'abril de 1715, organista de la parròquia barcelonina de Sants Just i Pastor, com també de Josep Carcoler i, més endavant, de Josep Anglada Maranges.

Josep Romero, valencià, prev.

- Euge, serve bone — a solo, con violines o flautas (transcrita nostra).
- Dominus custodit me, — a solo, con violines o flautas (transcrita nostra).
- Domine ad adjuvandum me... a 4 y a 8, con violines.
- Magnificat... a 4 y a 8, con violines.

Josep Carcoler, prev. Mtre. de Capella, ja citat, de la parroquia de St. Esteve, de 1739 a 1767.

- Stabat Mater dolorosa, a 4 voces, con violines, año 1742 y 1744.
- Muchachas conmigo, a 5 voces, para Navidad, año 1745, para el 3er. Nocturno de Navidad (transcrit nostre).
- Si nos dio la caridad, a 4 con violines; a la Traslación de la Virgen de Altura, año 1748; —Cantata— (de la que, pel seu interès local, donem a conèixer a continuació els primers versos:

Si nos dió la caridad
del Amor un fiel testigo,
a fuera todo lo antiguo
todo sea novedad.

Recitativo... Lo que se ofrece a Dios
pasma de amante,
todo nuevo ha de ser,
todo flamante.

Todos..... Desciende pues dichosa,
Nueva Jerusalén,
desciende bella esposa,
recibe el parabien
si el cielo se renueva
sea la tierra nueva,
todo nuevo ha de ser,
pues se nos dexa ver
que pone hoy el Señor,
con toda novedad
en la nueva Ciudad,
el trono de su amor,
y ninguno se asombre

.....

.....

- Domine ad adjuvandum me, a 5 v. 1734.
- Villancico: Unos músicos... a 5 v. para Navidad, con continuo.
- Misa, a 5 v..... 1736.
- Levita Laurentius, a 7, con violines, a San Lorenzo.
- Lapides torrentis, a solo, con violines, a San Esteban.
- Nativitas est hódie. A 3 voces, Al Nacimiento de María, año 1729.
- Domum tuam, Domine, a duo, con violines y obues.
- Exaudi Deus, a 8..... 1718.
- Miserere mei, Deus..... a 5, 1724.

- Miserere mei, a 4 v., 1726 (transcrit nostre).
- Magnificat, a 5..... 1733.
- Molenitos a Santo Tomé, a 5 partes, para Navidad, 1723.
- Cielo, aquí de tu piedad, a 5. Al Nacimiento, 1723.
- Divino, amoroso, a 5, al Nto., 1736.
- A Belén van peregrinos, a 6, al Nto. 1738.
- Si ello ha de haber xacarilla, tono a 4, al S. S. Sto. 1728.
- Con su vara de gobierno, a 5, de Navidad 1724.
- Para calentarse en noche, a 5 de Navidad 1735.
- Las serranillas alegres, a 5, de Navidad 1735.
- A San Bonifacio, a solo, con violines, 1731.
- A buscar sacras relíquias, con violines, a San Bonifacio, 1735.
- A Belén con los pastores. Villancico a 5, para Navidad, 1738.
- Un vizcaino esta noche. Villancico a 5 voces, para Navidad, 1735.
- Unos músicos de fama. Villancico a 5, para Navidad, 1735 (transcrit nostre).
- A los Reyes convidas, Villancico a 5, para Navidad, 1738 (transcrit nostre).
- Vaya baile, zagalas, a 4 al S. S.

Josep Anglada Maranges, prev.

- Quadern de composicions, 1826.
- Paso de fuga, a 8.

x x x x x

c) El tercer centre de recerques és ubicat a la parròquia de Santa Pau i comprèn un fons interessantíssim de manuscrits musicals, en sa majoria per a orgue o clavecí, deixa del qui fou organista del Santuari sufragani dels Arcs pel corrent de gran part del segle XVIII. Natiu d'Olot, el dia de Nadal de 1723, La Marca s'extingí a l'avançada edat de noranta anys al propi Santuari dedicat a la Mare de Déu, el 8 de juny de 1813. La seva personalitat, ja que manquem de cap altre detall biogràfic per a definir-la, sembla que podríem advertir-la més o menys perfilada a través del seu llegat. Pensem, doncs, que desprovist estaria de tot rampell de vanitat per quant, bon compositor com era, deixa sovint d'ostentar la paternitat de mantes obres conceptuades seves, i en canvi diríem que frueixen de revelar la dels altres autors que l'acompanyen. La seva religiositat és igualment palesa en mantes jaculatòries i demés expressions devotes que figuren de mà pròpia en no poques portades. És sensible, no obstant, a la seva condició de —Licenciado—, títol acreditatiu d'una perfecta preparació tècnica. Sobressurt igualment l'afecte pel poble que el veié néixer, residència de la seva família, un membre de la qual seria certament aquell Esteve La Marca que en nota de l'any 1775 forma de beneficiat de la Capella de Cant de Sant Esteve. En mantes ocasions resta patent el nom de la vila d'Olot en bon nombre de partitures; no així el del Santuari dels Arcs ni de Santa Pau, ço que deixa entendre que no serien aquests llocs residència habitual seva. Així mateix no copsem ben bé el paper de Mn. La Marca com a organista del susdit Santuari, donades les reduïdes dimensions de l'esglesiola, que haurien hagut de dificultar no pas poc la presència d'un instrument orgànic a la talla del dit mestre, observacions totes elles, naturalment, sense importància, si bé contribueixen a què la seva carrera d'activitats resti per a nosaltres un enigma.

Vegi's doncs a continuació la relació de les obres inventariades en l'arxiu de la rectoria de Santa Pau, Olot.

- Libreta de Tocatas de Joseph La Marca, Joan Vila (1) y José Elias. (Largo en forma de Aria).
- Libreta de Tocatas de Joseph La Marca, Licenciado. (Jesus Maria Joseph ora pro nobis. Olot).
- Libreta Autores Varios. Subias (3) (Jaime) Mariner (4) (Francisco) Elias (José) Arnabat (5) (Salvi) Vilar (6) (Francisco).
- Libreta de Tientos, de Joseph La Marca, Lidº, Olot. Tientos a 3, primer tono, de Joseph Elias, Tiento partido de mano derecha.
- Libreta J. La Marca. Juego de manos, 5 tono, punto alto, y Tocata de contras, de José Elias.
- Libreta de Versos pastoriles, de Francisco Mariner.
- Versos,, de José La Marca, Olot 1756. Libretas I y II.
- Versos de psalmodia, Rndo. Juan Vila 1760.
- Versos de José Lamarca (Kyries, Gloria etc. y Te Deum (del Rdo. F. Vilar).
- Cuaderno de Obras para órgano, de José Lamarca.
- Versos para órgano, de Antonio Mestres (7).

- (1) **Joan Vila**, organista del Pi, Barcelona, de 1739 a 1787; obres a l'arxiu parroquial de Sant Joan de les Abadesses i a la Biblioteca de Catalunya.
- (2) **Josep Elias**, org. de Sts. Just i Pastor, Barcelona, de 1715 a 1725, i de las Descalzas Reales, Madrid, fins la seva mort, en 1768.
Compositor molt apreciat.
- (3) **Jaume Subias**, Mtre. de Capella de Manresa, en 1685.
- (4) **Francesc Mariner**, organista de la Catedral de Barcelona, de 1747 a 1788.
- (5) **Salvi Arnabat**, organista per oposició de la Catedral de Girona, de 1756 a 1785.
- (6) **Francesc Vilar**, organista de St. Pare de les Puelles, en 1725, i de Sants Just i Pastor, de 1745 a 1770.
- (7) **Antoni Mestres**, Oposità a l'orgue de la Catedral de Girona, l'any 1758, i al Magisteri del Pi, Barcelona. Compositor molt interessant.

- Libreta de Versos del Mtro. Frco. Vilar (molt interessant).
- Libreta de Versos para el Oficio, José Lamarca. (Ultimo Verso 5° tono, para el Gloria, de Salvi Arnabat) (són 16 compassos a tres pentàgrames).
- Versos para órgano. (Anónimo).
- Ejercicios de Contrapunto.
- Duo para Navidad, con violines, (del Palacio Real, 1729, propiedad de J. Carcoler. 1729.
- Duo al Santísimo, que dice: Desde el Estado de Flandes. 1729, Carcoler.
- Duo al Nacimiento de Jesús. de José Picañol (8).
- Letra a Duo, per la Nit de Nadal: Esta nit..... el Naixement.
- Sonadilla del Nacimiento (anónimo) Niño de amores... a solo.
- Sonadilla del Nacimiento (anónimo) Pastores de Judea... a solo.
- Sonadilla del Nacimiento (anónimo) Siendo la sacra eterna Sabiduría... a solo.
- Lletra al Naixement. —Lo desembre corgelat— a solo.
- Villancico a 4, para Navidad del Señor, 1767, con acomp. (anónimo) en catalán.
- Nadalenca, a duo (anònim).
- Letra a duo, al Nacimiento de Cristo, que dice: —Ay de mi, señores (anónimo) 1767.
- Aria a solo, al Santissimo, con violines y clarín. Joseph La Marca 1766.

(8) **José Picañol**, renomemat Mtre. de Capella de les —Descalzas Reales— de Madrid, 1747, seguidament de l'església del Carme, de Tarragona, en 1747.

- Un portuguesillo. (Navidad) Ripollès (Crisostomo) (9).
- Duo al Naixement (anònim) (Versió diferent, inclosa la lletra).
- Al Naixement de l'Alba, 1767 (anònim).
- Duo con violines, para Navidad. — ¿Quién será en la tierra...? 1729.
- Al Santísimo Sacramento. —A la cumbre de un monte— José La Marca 1767.
- Al Santísimo, con violines, por Lamarca organista. 1767.
- Aria, a solo con violines, al Santísimo Sacramento. 1767 El piloto.....
- O sacrum convivium (tiple, contralto, tenor, bajo) con violines (anónimo).
- Coplas al Sagrado Corazón, a duo. (anónimo) 1770.
- Motete, a solo (anónimo).
- O, soledad amiga (anónimo) (còpia original d'escriptura).
- Aria, a duo, con violines y óbues, de Mn. Pasqual Fuentes (10).
- Aria, a solo, de José Lamarca, organista, 1766.
- Tono, a solo. — Sin ti, dueño mio.
- Yo soy mísero peregrino, a solo. Cantata con acompañamiento.
- Pro defunctis. Recitativo y Aria. —Es la Fé ciega—.
- Salve, Reina de los cielos, a 4, tiples 1º i 2º alto, tenor, con acompañamiento para el órgano.

- (9) **Crisostom Ripollese**. Mestre estat de J. Carcoler, Mtre. de Capella de la Metropolitana de Tarragona, en 1708; morí en 1740.
- (10) **Pasqual Fuentes**, Mtre. de Capella de la Catedral de València, de 1757 a.1768. (Dels millors compositors valencians).

- Stabat Mater, (anónimo) (melodia pròpia i en --cant plà—).
- Duo, a la Virgen Santísima, con violines y trompas.—
Sicut cedrus... José Lamarca, organista, 1766.
- Misa a Duo, Tiples 1º y 2º. Carcoler 1765.
- Goigs u Pasacalle de Ntra. Señora del Tura, Patrona de Olot; (para uso solamente instrumental) sin texto.
- Improperium; —Expectavi—, muy largo. Fagot 1º y 2º, tiples, contralto, a duo, largo.

x x x x x

Sense proposar-nos-ho acabem d'improvisar un avanç de les existències musicals del segle XVIII, en el marc de les comarques olotines, per a veus soles o amb acompanyament instrumental, pertanyent en gran part a l'escola catalana, i les altres a la resta de la Península. Són composicions molt dignes, ben escrites, i la majoria fetes amb gràcia; això dit després d'haver-ne, per curiositat i amb intent de penetrar-ne l'estil, transcrit alguna d'elles, escollida a l'atzar. Així doncs ens complau de manifestar que aquesta producció orgànica aplegada a Santa Pau per mossèn La Marca és mereixedora del més viu interès, car revesteix un valor excepcional; inclús, a iniciativa nostra algunes d'aquestes peces han estat recentment publicades a Madrid junt amb d'altres a Barcelona i a Girona, sempre, però, procedents dels nostres arxius comarcals i fruit del segle XVIII català.

Francesc Civil Castellví

**Obres ja publicades, originàries de la província de Girona,
transcrites i presentades per l'autor del present estudi:**

- I.— Seis piezas para órgano o clave, siglo XVIII. (Mestres Elias, Moliner, Arnabat, Vilar i Lamarca).
- II.— Doce piezas para órgano o clave, de Antonio Mes-
tres, s. XVIII. Editorial Unión Musical Española, Madrid.

-
- I.— Tomas Cirera, Mtre. de Cap. de la Catedral de Girona,
1630 —Tened a la justicia— a 8 veus, (dos cors).
 - II.— Joan Verdalet. Fill d'Olot, organista de la Catedral de
Girona, inhumat als claustres de la Seu. 1632-1691.
—In Festo Nativitatis— a 7 veus; Cantate Domino, a 8
veus, dos cors.
Obres editades pel Capítol Catedralici de Girona en
1972.

Joan Pusalgues, fill de Gombreny (Ripoll) 1690-1770.
Mtre. de Capella de Sant Joan de les Abadesses.
—Magnificat— a 4 veus, solistes i acompanyament de
violins i orgue; obra editada per la Diputació de Bar-
celona en 1974.

Joan Verdalet, —Missa a Ministrils—, a 8 veus (tres
cors), obra editada per la Diputació de Girona, en 1976.